

Ο μαθητής-ναυαγός

Χρυσταλένη Ναθαναήλ

Γυμνάσιο Αρχαγγέλου Λακατάμειας

Τμήμα Α6

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:

Σύλβια Νικολάου

Μια φορά και έναν καιρό σε ένα πανέμορφο νησάκι, κάπου στην άκρη της Μεσογείου, ζούσε ο μικρός Παυλάκης. Ο Παυλάκης ήταν το μοναχοπαίδι μιας μεγαλοαστικής οικογένειας που είχε πάντα την υποστήριξη της μητέρας του, η οποία δικαιολογούσε όποια τρέλα έκανε ο κανακάρης της.

Ο Παυλάκης, λοιπόν, τελείωσε το δημοτικό. Οι δασκάλες, αφού τον αποχαιρέτησαν έκαναν αγιασμό στο σχολείο, για να μην τους ξανατύχει τέτοιος μαθητής με τέτοια μητέρα. Μετά τον αγιασμό ακολούθησαν έξαλλοι πανηγυρισμοί, που θύμισαν στους γείτονες την κατάκτηση του Ευρωπαϊκού πρωταθλήματος από την Ελλάδα το 2004.

Ο ήρωάς μας άλλαξε σχολική βαθμίδα και θα έπρεπε να συμπεριφερθεί με περισσότερη σοβαρότητα, αυτουνού όμως δεν ίδρωσε το αυτάκι του. Εξάλλου, είχε τη μεγαλύτερη δύναμη με το μέρος του, την κυρία Νίτσα, που δεν θα επέτρεπε σε κανέναν να στενοχωρήσει το μοναχοπαίδι της!

Στα τέλη του Οκτωβρίου ξεκίνησε η περίοδος των διαγωνισμάτων. Πρεμιέρα στην τάξη του Παυλάκη έκανε το διαγώνισμα των Αρχαίων Ελληνικών. Ενώ οι υπόλοιποι συμμαθητές του διάβαζαν και προσπαθούσαν να μάθουν τις πτώσεις και τα πρόσωπα των ρημάτων, ο Παυλάκης ήταν στον κόσμο του. Καθώς πλησίαζαν οι μέρες ο καλός του φίλος Τσακ τον προειδοποιούσε:

- Παυλάκη, κάτσε διάβασε και θα μείνεις στην ίδια τάξη. Ο δάσκαλος σε έβαλε στο μάτι μετά το βοθράκι που έριξες στο μάθημα.

- Τι λες, ρε Τσακ; Αφού η μαμά μου τού εξήγησε ότι το έκανα συμβολικά, για να συμβολίσω τη μεγάλη ποσότητα φυσικού αερίου που έχει η κυπριακή ΑΟΖ. Δεν έχει τίποτα, η κυρία Νίτσα θα καθαρίσει πάλι!

Η μέρα του διαγωνίσματος έφτασε και ο Παυλάκης παρέμεινε τραγικά αδιάβαστος, αλλά και εξαιρετικά αγχωμένος, αφού ο καθηγητής ξεκαθάρισε στην μαμά του ότι το χρυσό της δεν θα τύγγανε ιδιαίτερης μεταχείρισης!

Όταν πήρε στα χέρια του το διαγώνισμα, κατάλαβε ότι θα έπαιρνε ένα πανέμορφο ολοστρόγγυλο... κουλούρι. Πράγμα που τον στενοχωρούσε, αν και απολάμβανε ιδιαίτερα τα κουλούρια. Τότε άρχισε τις προσευχές και τις γονυπεσίες. Έξω από την τάξη οι περαστικοί συναντούσαν ένα περίεργο θέαμα: η γιαγιά, η νονά του Παυλάκη,

Κατηγορία Γ': Ευθυμογράφημα**Γ' ΒΡΑΒΕΙΟ**

ο ιερέας της εκκλησίας ο παπά Θεόδωρος και η κυρία Νίτσα, κρατώντας εικόνες και θυμιατά προσευχόντουσαν να γράψει ο Παυλάκης.

Όταν τελείωσε το διαγώνισμα, ο καθηγητής κάλεσε όλη την κομπανία και τους είπε χαρακτηριστικά:

«Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει. Μετὰ τῆς τῶν θεῶν παρακλήσεως χρῆ καὶ αὐτούς τι ὑπὲρ αὐτῶν λογιζομένους δρᾶν».

Μετά από αυτό, η κυρία Νίτσα ήταν σίγουρη ότι εκτός από αντιπαθητικός ο δάσκαλος του Παυλάκη ήταν και ειδωλολάτρης! «Τι έξυπνο που ήταν το αγόρι της που δεν κάθισε να διαβάσει το μάθημα του αλλόθρησκου!».

Πηγή:**Αἴσωπος, Ναυαγός, μετάφρ. Ι.Μ. Κωνσταντάκος**

ἀνὴρ πλούσιος Ἀθηναῖος μεθ' ἑτέρων τινῶν ἔπλει. καὶ δὴ χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου καὶ τῆς νηὸς περιτραπίσης οἱ μὲν λοιποὶ πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος παρ' ἕκαστα τὴν Ἀθηνᾶν ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰ περισωθείη. εἷς δὲ τις τῶν συννεναυαγηκότων παρανηχόμενος ἔφη πρὸς αὐτόν· «σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει».

ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς μετὰ τῆς τῶν θεῶν παρακλήσεως χρῆ καὶ αὐτούς τι ὑπὲρ αὐτῶν λογιζομένους δρᾶν.

Κάποτε ένας πλούσιος Αθηναίος ήταν επιβάτης σε πλοίο μαζί με διάφορους άλλους. Σε κάποια στιγμή, που λέτε, ξέσπασε σφοδρή καταιγίδα και το καράβι αναποδογύρισε. Όλοι οι υπόλοιποι επιβάτες βάλθηκαν φυσικά να κολυμπούν. Μόνο ο Αθηναίος το έριξε στις προσευχές προς την Αθηνά και της υποσχόταν ξανά και ξανά αμέτρητα τάματα, άμα κατορθώσει και σωθεί. Τότε κάποιος άλλος από τους ναυαγούς του ίδιου πλοίου, ο οποίος κολυπούσε εκεί δίπλα, πέταξε στον πλούσιο: «Φιλαράκι, συν Αθηνά και χείρα κίνει — καλές οι προσευχές αλλά κούνα λίγο και τα ξερά σου».

Το ίδιο ισχύει και για εμάς: Μαζί με τις παρακλήσεις προς τους θεούς, πρέπει και από μόνοι μας να σκεφτόμαστε το καλό μας και να το κάνουμε πράξη.

